

indkomstpolitiske aftaler og foranstaltninger, at man kan sikre en stabil prisudvikling og dermed forbedre konkurrenceevnen i forhold til udlandet.

Det gør det nødvendigt, at vi i de kommende år gennemfører en økonomisk samordning, som er mere vidtgående, end vi hidtil har praktiseret. I det store og hele har regering og folketing måttet føre den økonomiske politik — finans- og pengepolitikken — på grundlag af en indkomstdannelse, som var tilrettelagt af andre instanser uden den fornødne samordning med den økonomiske politik. Det bør erkendes, at de indkomstpolitiske beslutninger øver så afgørende indflydelse på mulighederne for den økonomiske politik, at de ikke længere kan holdes uden for den økonomiske samordning. Regeringens stabiliseringsprogram, som den 22. og 24. september blev forelagt for arbejdsmarkedets parter og erhvervslivets organisationer, bygger derfor på et samspil mellem finanspolitik, pengepolitik og indkomstpolitik.

Hovedlinjerne for finanspolitikken i 1971 er nu ved at blive fastlagt. Regeringen finder ikke, at der er grundlag for lavere udskrivningsprocent end den i foråret fastsatte.

For statens udgifter har regeringen fastlagt retningslinjen for den endelige udarbejdelse af finanslovsforslaget. Ud over de besparelser på ca. 400 mill. kr., som blev besluttet i foråret, skal foretages yderligere begrænsninger på 500-600 mill. kr. Den samlede besparelse på i alt tæt ved 1 milliard kr. skal videreføres gennem de næste tre år, som også omfattes af budgetlægningen.

Så store besparelser kan ikke nås alene ved at begrænse stigningen i de ikke-lovbundne udgifter, som i forvejen kun stiger forholdsvis lidt. Det er nødvendigt at gennemføre lovændringer med henblik på at reducere forskellige tilskud og andre lovbundne udgifter. Folketinget vil få forelagt forslag herom og få en detaljeret orientering om de samlede besparelser, der søges fordelt på en balanceret måde over for de forskellige udgiftsområder.

De skøn, der nu foreligger over den samlede statsfinansielle stilling, tyder på, at vi allerede i indeværende finansår vil få en forøgelse af overskuddet. Det beror på, at både mosen og kildeskatten giver flere penge i takt med stigende priser og indkomster i hele økonomien. Hertil vil efterhånden komme virkningerne af den iværksatte opbremsning over for udgiftsstigningerne. Det statslige bygge- og anlægsstop har allerede ført til betydelige besparelser, og der er i september fastsat stramme regler for tillægsbevillinger i resten af dette finansår og for genbevillinger i det ny.

På denne baggrund kan man regne med, at statsfinanserne vil høre til de faktorer, der bidrager til at mindske efterspørgselspresset i den danske økonomi. Det har været afgørende for regeringen at få lagt tingene således til rette, at denne linje fortsættes gennem hele næste år.

Linjen vil blive fulgt op ved den langsigtede planlægning, som blev sat i gang for to år siden, og som nu går ind i sin afsluttende fase. Det er regeringens hensigt at fremlægge redegørelser vedrørende perspektivplanlægningen i løbet af vinteren.

Samtidig lægger regeringen vægt på at videreføre arbejdet med en rationalisering af administrationen. Der må stiles imod at gøre forvaltningen mere omkostnings- og effektivt bevidst, hvilket i ikke ringe omfang er et spørgsmål om information og uddannelse. Det offentlige forbrug af arbejdskraft og varer er efterhånden blevet af et sådant omfang, at det er nødvendigt at udnytte enhver rimelig mulighed for rationaliseringer og besparelser.

Regeringen har grebet disse problemer utraditionelt an ved at nedsætte en arbejdsgruppe